

boningsrum med eldstad äfvensom kök, och att däremot anordna alla kallrum, trappor och förstugor i särskilda af resvirke uppförda och med bräder fodrade trappkurer och verandor, hvilket allt sålunda lägges intill, men utanför den upptimrade stommen. Alla öppna verandor måste noga undvikas, då desamma snart skadas genom väderlekens inflytande. Af de på vinden befintliga lägenheterna utföras endast de rum, som kräfva eldstäder, af timmer eller plank medan garderober och tamburer byggas af resvirke med brädfodring.

Om man på detta sätt vid alla tillfällen iakttagit den yttersta sparsamhet, så balansera utgifterna och inkomsterna, när man till grund för kalkylen lägger husets försäljningspris. Utaf nedanstående sammanställning ser man dock, att det vid de nu rådande hyresprisen är billigare att hyra än att skaffa egen stuga med endast rum och kök — under förutsättning att arbetaren inköper ett färdigt hus eller låter genom entreprenör uppföra ett sådant. Däremot blir det ekonomiskt fördelaktigt att bygga ett hus med flera lägenheter. Hyrorna visa dock i allmänhet en stigande tendens, och finnes det många arbetare, som gärna betala något mer för att blifva husägare och oberoende af både husvärdar och hyresgäster. Regeln är dock, att arbetaren icke bortackorderar hela byggnadsarbetet utan under byggnadstiden själf på kvällarna utför en stor del af byggnadsarbetena, så att ett hus, som har ett försäljningsvärde af 1,500 kr., icke kostar honom mer än högst 1,000 kr., då han icke räknar den arbetstid han på lediga stunder kan använda för byggnaden. Som oftast händer det, att arbetaren första året själf lägger grunden med hjälp

af en billig stenarbetare. Under vintertiden, då arbetslönerna äro låga, låter han köra timmer och plank till arbetsstället samt uppföra husets stomme. På hösten inflyttar han i sitt nya hus, som året därpå fodras och oljedränktes samt ytterligare efter ett år af honom målas. Så kommer därefter en stentrappa i stället för en provisorisk af trä och efter ytterligare tre eller fyra år kommer »arkitekturen». Så snart möjlighet för husägaren inträder att kunna pryda upp sitt hem, försöker jag att förmå honom därtill. Ty jag underkänner ingalunda det värde, som ligger däri att hos arbetaren skönhetssinnet väckes. Han köper några plankor och gör efter mönster, som falla honom i smaken, utskärningar i dessa samt spikar desamma intill sina takstolar med vederbörande prydnadsförband och afstagningar under gafveln eller dylika ornament. Komma därtill en liten nätt veranda och trädgårdsplantering med bersåer, så har han för godt pris ett mycket treffligt hem (Plansch 4, fig. 2), som han dag för dag lär mer älska och värdera och för hvilket under sådana förhållanden den årliga afgiften icke öfverstiger utan tvärtom ställer sig billigare än afgiften för en hyrd lägenhet. Ett sätt, som äfven begagnas för att ytterligare nedsätta byggnadskostnaderna är att uppföra boningshuset af resvirke samt »valsa» väggarna med halm och lera omkring i midten befintliga bräder. Väggarna putsas på båda sidor, utanför med lera och innanför med kalkbruk samt förses utanför med stående fodring. Dessa hus äro, hvad värme beträffar, fullkomligt så goda som timrade, men anses dock icke hafva samma värde som de senare. Planscherna 8 och 9 visa fördelningen af boningsrummen i några i Strömslund uppförda

boningshus, samt planscherne 3—7 några yttervyer af husen.

Jag vill icke besvåra läsaren med detaljerade kostnadsförslag. Det finnes så godt om sådana. De äro för öfrigt ganska opålitliga: man erfar ock, att flere olika byggmästare bruka inlämna olika anbud för samma hus. Priserna äro olika i olika trakter; och helst ser jag, att arbetaren medelst direkt bidrag af egna arbetsprestationer får sig ett hem, som på sådant sätt ställer sig betydligt billigare än alla dessa uppställda kostnadsförslag utlofva.

Om man utgår från husets verkliga värde (försäljningspris), torde räntabiliteten för de å planscherne synliga husen ställa sig som följer:

Plansch No	Figur No	Dimension af husets plan	Antal lägenheter m. eldstad			Försäljningspris	5 % ränta å husets värde	Tomtarrende	Skatter	Brandödspremier	Summa utgifter	Inkomst	Vinst	Förlust
			Så	Kök	Rum									
7	3	24' × 14'	1	1	2	1400	70	25	4	8	107	90	—	17
8	3	28' × 16'	1	1	2	1600	80	25	5	9	119	110	—	9
7	2	27' × 22'	3	2	5	2500	125	25	7	15	172	180	8	—
8	2	28' × 22'	3	3	6	3000	150	27	9	18	204	210	6	—
7	1	28' × 25'	4	4	8	3500	175	27	11	21	234	245	11	—
8	1	30' × 24'	4	3	7	3600	180	27	12	21	240	250	10	—

I de angifna byggnadskostnaderna äro inbegripna både hushållskällare, uthusbyggnader och vedbodar m. m. Den här i N:o 1—2 beräknade förlusten försviner dock i verkligheten samt ställer sig vinstöfverskottet högre på grund af att kostnaden som nämnts icke brukar uppgå till det ofvan upptagna beloppet. Särskildt är så fallet vid de mindre hus,

där husägaren mer än vid större byggnader har tillfälle att nedlägga sin egen arbetskraft.

Den ganska viktiga frågan, huru stora tomterna skola anordnas, måste besvaras efter lokala förhållanden, och är det flere faktorer, som vid denna frågas lösning inverka. Har man att göra med landtbefolkning och är tomternas värde icke för stort, så torde arealen böra tilltagas så pass vidsträckt, att husägaren kan odla en icke ringa del af sina lifsförnödenheter, om möjligt så pass att han kan föda en ko. Vill man däremot bereda egna hem för fabriksarbetare i närheten af städer eller större arbetsplatser, så är det skäl att icke genom för stor areal onödigtvis öka tomtarrendet utan torde i sådant fall tomten endast tilltagas i det omfång, att boningshusen icke behöfva byggas för nära intill hvarandra och att lämplig trädgårds- och planteringsjord finnes. Om vid »egna hem» för landtbefolkning hufvudvikten torde böra läggas på »inkomsten» från dess »jordtomter», torde man vid anläggning af egna-hemkolonier för fabriksarbetare i första rummet hafva att göra afseende på »trefnaden». På den egentliga landsbygden komma allmänna och hygieniska inrättningar såsom dränering, sophus, cementering af uthusbyggnader och svingårdar liksom anläggning af branddammar, stenläggning af gator och dylikt näppligen i fråga, medan just dessa anordningar äro alldeles nödvändiga i ett samhälle, afsedt för fabriksarbetare. På landet, där antagligen de flesta husägare icke bygga för flera familjer än sin egen, användas husaffall, spillning från svinkreaturen och afskräde till jordens gödning. Vid fabriksarbetarekolonier, där husägare af skäl, som förut angifvits,

helst bygga för 3 à 4 familjer, skulle det odlade området snart blifva så gödsladt, att hvarken potatis eller andra växter kunde med framgång planteras. Det blir därför nödvändigt att genast skaffa plats för öfverskottet, och detta måste ske på det sättet, att de flytande ämnena bortledas i dräneringen medan afskrädet och soporna förvaras på i sanitärt hänseende lämpligt ställe, tills desamma på härför bestämda tider från tomten bortföras. Ordnares icke renhållningen efter sagda princip, utan tömdes slasket på tomten och utsattes gödselsamlingarna för regn o. s. v., så uppstode, i all synnerhet under sommarmånaderna, en olidlig lukt och åstadkommes genom de flytande ämnenas nedträngande i marken den farliga förorening af grundvattnet, hvarom ofvan talats.

Vidare bör vid bestämmandet af tomternas storlek icke frånses, att kostnaden för allmänna anläggningar såsom gator och dränering stiger i proportion till tomteus omfattning. Dessutom bör beaktas, att allt för stora tomter hafva den olägenheten, att samhällets område snart blir så vidsträckt, att afståndet från arbetsplatsen till arbetarens bostad blir för långt för honom och den honom medgifna $1\frac{1}{4}$ timmes middagsrasten. Man ser redan nu som oftast, att arbetaren får middagsmaten sig tillsänd till fabriken. Kan detta missförhållande undvikas, så höjes hemtrefnaden och familjelifvet, hvarförutom arbetarens hälsa och välbefinnande underhållas och ökas därigenom att han så sommar- som isynnerhet vintertid vid sina måltider får förtära kort förut lagad och varm mat.

Jag har funnit, att en tomt med omkring 600 kv. met. areal är ganska lämplig. Boningshusens afstånd från hvarandra är tillräckligt stor med hänsyn till

hygien, trefnad och minskad eldfara. De flesta arbetare förse tomten med plantering och trädgårdsanläggningar med bersåer hvarest de efter dagens arbete kunna njuta af väl förtjänt hvila. Har en och annan håg och tid dessutom till potatissättning, så lämnas dem särskilda »potatistäppor» med omkring 300 å 400 kv. met. areal, mot 12 öre pr kv. met. i årligt arrende, utanför den egentliga koloniens gräns. Priset för potatislanden kan sättas så lågt som $3\frac{1}{2}$ —5 kr. för hvarje, enär särskilda omkostnader för gator o. d. icke betunga dessa områden. Detta system har hittills visat sig särdeles praktiskt just därför, att icke alla husägare äro hugade för jordbrukskötsel och att för dem som så önska erbjudes tillfälle att få land på angifna billiga villkor. Tomternas storlek måste sålunda rättas efter omständigheterna och beror mer eller mindre på den enskildes smak, så att inga allmänt gällande föreskrifter härvid kunna uppställas.

B. Gator.

Längdgatornas bredd har bestämts till 13 meter, särskildt med hänsyn till eldsvåda (Plansch 10, fig. 6). Trottoarernas bredd är 3,5 met. Tvärgatornas bredd är fastslagen till 9—10 met. med motsvarande minskning af bredden för trottoaren. På trottoarens inre sida äro alléträd planterade, i de olika gatorna lind, lönn, alm och oxel. På lämplig plats bakom branddammen finns en liten plantering af kastanier och andra trädslag för att få litet omväxling i hela anläggningen. Här, är meningen att ställa några bänkar; den skuggiga platsen är ock afsedd till lekområde

för småbarn. — Gatorna hafva i midten en stenläggning af en fots tjocklek med makadam och sandbetäckning samt äro anlagda med en förhöjning af en half fot mot ränndikena. Trottoarerna äro anlagda medelst 2 rader gråsten d. v. s. emot ränndikena och emot den intill liggande tomten och ifyllda med mindre sten, sand och grus. Boningshusen äro uppförda 3 fot från tomtgränsen, som är försedd med passande staket mot gatan. Torg har ännu icke anlagts, då ju Strömslund ligger helt nära intill Trollhättan. Plats till torg har dock reserverats, och är dessutom anordnad en tillfällig mindre försäljningsplats, där fiskhandlare och landtbrukare vid passerandet till Trollhättan äro i tillfälle att utbjuda sina produkter. (Plansch 1, c).

C. Centralpunkter för uppsamlande af sopor och slask samt dränering.

Som redan förut angifvits, äro alltid några, och under vanliga förhållanden fyra tomter förenade om ett gemensamt sophus och slaskinrättning. Meningen med denna anordning är att stagnation så mycket som möjligt skall undvikas d. v. s. dels att inga fasta delar må tränga in i dräneringsrören och dels att så litet som möjligt af flytande ämnen måtte stanna i sophögen. Såsom slaskbrunn användes Höganästypen N:o 23 med öfverstycke och 15 verk-tum i diameter. I början nyttjades ett sillock, som hvilade å tre järnskrufvar på ett afstånd af 8 tum från öfre randen. De fasta delarne såsom potatis- och äggskal, fiskben m. m., som medföljde slasket blefvo således visserligen liggande kvar på silbrickan,

men då det var svårt eller åtminstone obekvämt att bortskrapa dessa saker från den 8 tum djupt liggande silen, stälpte personer, som kommo efter dem som förut tömt, helt enkelt brickan och allt föll ned i brunnen och tilltöppte dräneringen. För att motverka detta hafva nu anordnats »silhinkar» (Plansch 11) det är 12 tum höga hinkar af galvaniserad plåt med lämpligt antal hål på sidan och i botten samt försedda med vanliga, nedfällbara handtag. Dessa nedsänkas i brunnen så att hinkarnas omböjda rand hvilar på brunnen. De fasta delar, som medfölja slasket, samla sig i hinken, och det är en lätt sak att lyfta hinken ur brunnen samt tömma innehållet i det midt emot befintliga sophuset. Sedan denna inrättning börjat användas, har ingen stagnation i dräneringen tills dato visat sig. Sophuset (Plansch 11) är 6 fot i fyrkant och 7 fot högt. Botten och sidorna äro 2 fot höga, gjutna i cement-beton. Botten lutar från alla håll mot afloppet, som genom 4-tums Höganäs lerrör inledes i slaskbrunnen. Utloppet är öfvertäckt med tvenne lösa silar, den öfre med större den nedre med mindre hål, och är ytterligare en siltratt af trä stälpt öfver afloppet. Denna siltratt, som är väl tjärad och försedd med järnhandtag, intränger i sophögen och har visat sig mycket verksam att mottaga det soporna möjligen medföljande vattnet. Anordningen är också behöflig; ty, ehuru stränga föreskrifter för skötandet af sophus och slaskbrunnar finnas, kan dock icke förebyggas att något flytande medföljer i förstnämnda och några fasta beståndsdelar i de senare. Regler för begagnande af slaskbrunn och sophus anbringas på lämpligt ställe. Ofvanför den 2 fot djupa sopbehållaren är anbragt

inkast- och tömningsdörren, som vetter mot gränden och ligger midt emot slaskbrunnen. Öfre delen af sophuset är byggd af tegel med invändig cementputs samt det hela täckt med ett väl ventilerande tak. Efter tömningen af sophuset sköljes botten och spolas sedan med vatten. Vid anordningen af dessa renhållningscentralpunkter har, såsom synes, den principen genomförts, att inga flytande ämnen må komma i dräneringen förr än till äfventyrs medföljande fasta delar afsatts i slaskbrunnen. Så inmyunnar aflopp från både den cementerade botten under afträdena samt från de likaledes cementerade svingårdarna i slaskbrunnen. Försök att afleda urinen direkt från afträdena i dräneringen hafva tyvärr icke lyckats. Däremot hafva anbragts i midten af ränsningsgränden vanliga stentrummor, som genom rör inledas i sagda brunn. Vid regn rinner genom denna anordning flod- och takvattnet i dräneringen, hvarigenom en verksam sköljning af hela dräneringssystemet åstadkommes. Slaktbodas äro inrättade i öfverensstämmelse med förste Provinsialläkarens af Landshöfdingeämbetet stadfästade föreskrifter, likaledes med cementerade golf och aflopp i dräneringen. Vid desamma äro särskilda förvaringsplatser anordnade för inmåte och affall efter samma modell som sophusen, men i minskad skala, för att icke hopblanda slakteriaffall med de vanliga soporna från boningslägenheterna (Plansch 2, d). Likaså hafva slaktbodas särskilda mindre slaskbrunnar.

Minsta inre diametern af dräneringen är 4 tum och stiger densamma efter de sig tillslutande sidogrenarnes antal och den dermed ökade mängden af afloppsvatten till 10 tum. Minsta lutningen för rör-

ledningen är 0,6 ‰ och ledningen ligger minst 3 1/2 fot under gatytan, hvilket har visat sig tillräckligt för att skydda ledningen mot frost. I de kvarter, som ligga på berg äro 3 1/2 fot djupa diken utsprängda samt rören inbäddade i lera. Alla rör-muffarna tätas med lera.

Sträckan x—x (Plansch 1) är den djupast belägna i Strömslund. För att få aflopp för densamma måste vid y—y icke obetydligt utsprängas och för att undvika att under våren och vid häftiga åskregn sand och gatsmuts införas i rörledningen anlades på nämnda sträckan y—y ett öppet, stensatt och med planklock försedt dike, tillräckligt djupt för att kunna mottaga ytvattnet. Vid xy sänker sig detta dike 6 tum under dräneringen, som här inmynnar för att gemensamt med ytvattnet bortrinna i den täckta afloppskanalen.

Terrängförhållandena gjorde det nödvändigt att *dels* för kvarteren Valhall, Gefion m. fl., *dels* för Tor, Idun m. fl. och *dels* för Höder, Balder m. fl. anordna särskilda aflopp. För att invid de djupast belägna områdena af x—x och en del i kvarteret Valhalls boningshus torra källare måtte kunna anläggas och grundvattnet från stenfoten kunna bortledas, anordnades vid hvarje af dessa boningshus särskilda »torrlägningsbrunnar» af samma modell som ofvan-nämnda slaskbrunnar men af minst tillgängliga diameter 9 tum. Dessa brunnar äro så djupt grädda, att de mottaga allt grundvatten under husets grundmurar för att bortleda detsamma i dräneringen.

D. Sköljirättningar.

Då Strömslund ligger tämligen aflägsset från Göta älf samt svårighet uppstod för invånarna att få linne

och andra tvättkläder sköljda, gräddes en någorlunda rymlig skölddamm, som försågs med vanlig sköljflotte. Åtgärden visade sig dock snart allt annat än ändamålsenlig. Som sköljning pågick nästan oafbrutet hvarje söckendag, befanns snart att, särskildt under tider då genom bristande nederbörd tillräcklig omsättning af vatten icke ägde rum, detta senare blef så illaluktande, att sköljning icke lämpligen kunde försiggå. Jag gjorde därför ett försök att tillämpa en modell, som jag sett i Italien. Den italienska sköljrinrättningen består af en rymlig, rektangulär, cementerad behållare, till skydd mot solen försedd med tak. I denna behållare inledes det lilla vatten, som under de torra somrarna och under söderns sol kan samlas. Då man dock i följd af vattenbrist måste noga hushålla med det kvantum, som finnes att tillgå, liknar vattnet i behållaren ganska mycket det i Strömslunds nyssnämnda skölddamm befintliga. Idéen var dock god och utvecklades vidare till den nu bepröfvade »Strömslundstypen», som visat sig i alla afseenden vara att rekommendera. (Plansch 12).

Ett rektangulärt skjul af resvirke och bräder 16 fot långt och 12 fot bredt på cementerad botten skyddar de besökande mot sol, regn, snö och blåst. I dess midt äro anbragta fyra stycken intill hvarandra liggande hoar (a), hvardera 4 fot lång och 2 fot bred. I en hvar af dessa pumpas friskt vatten, och användas alltid två stycken af ett sköljlag. Den första nyttjas till förberedande sköljning, den andra till efter- och rensköljning, hvarpå vattnet aftappas i dräneringen samt nytt vatten tages till ny tvätt. På samma tid kunna således två lag använda inrättningen. Af dessa sköljrinrättningar hafva hittills

iordningstälts fyra stycken, till hvilka tages vatten i Strömslunds s. k. brandbrunnar. Pumpen är en dubbelt verkande klappump (b), som drifves för hand medelst svänghjul (c). Rörledning af 1½ tum galvaniseradt järnrör är anordnad så att en »omkastare» (d) leder vatten antingen till sköljrinättningen eller till en utanför brunnshuset anbragt utkastare (f) af dricksvatten samt så att en automatiskt verkande kran aftappar rören, hvarigenom infrysning under vintern undviktes. — Den enklaste anordning för att föra vattnet i de olika hoarna har visat sig vara att under det öfver hoarnes midt utmynnande krokröret fästa en hampslang (g), hvilken införes i den af hoarna, som skall fyllas. Aftappningen sker genom en lång träpropp (h), som räcker öfver vattnets yta och tages ur efter verkställd sköljning. I hvarje sköljhus finnas anslagna regler för begagnande af inrättningen (se bilagor). Vid anläggning och fördelning inom samhällets område af dessa sköljrinättningar torde ihågkommas att dessa, såvidt sig göra låter, placeras vid dräneringens högst belägna punkt, enär genom det plötsligt aftappade sköljvattnet en mycket verksam spolning af dräneringsrören åstadkommes.

E. Hushålls- och brandbrunnar samt branddammar.

Å inom samhället centralt belägna ställen hafva tvenne branddammar inrättats (Plansch 1, A och B). Efter anordningen af kvarteren blef den första anlagd rektangulärt (Plansch 10, Fig. 1—3) och den andra cirkelformigt (Plansch 10, Fig. 4 och 5). Från den förres botten blefvo tvenne brunnar grädda så djupa, att berg och rikliga källådror påträffades. Si-

dornas stenvägar hvila på i kors lagda timmerstoc-
kar och mellanrummen mellan dessa äro igenfyllda
med gråsten. Den rektangulära branddammen rym-
mer intill afloppstrumman 12,000 kub.-fot, den cir-
kelformiga 15,000 kub.-fot, och har deras vattenyta
under den torra sommaren 1901 sänkt sig endast
omkr. 2 fot. Damman äro försedda med staket
och säkerhetsjärngaller. De få begagnas uteslutande
vid eldsläckning.

Förutom dessa dammar finnas 27 stycken mer eller
mindre stora hushållsbrunnar. Alla dessa hafva gräfts
så djupt, att rikliga källådror visat sig antingen vid
bergbotten eller i vattenförande sandskikt. Brun-
narna äro grädda med mot botten något aftagande
diameter och stensatta med $1\frac{1}{2}$ till 2 fot tjocka väg-
gar allt efter storleken. Deras öfre diameter varie-
rar från 12 till 20 fot och djupet från 13 till 18
fot. På brunnens stenvägg lägges brunnbord af $1\frac{1}{2}$
tums bräder på timmerunderslag samt reses tak med
asfaltpappbeläggning. Å gavlsväggen är anbragt
dörr och i brunnbordet en nedstigslucka för vatten-
hämtning vid eldsvåda. De större, 20 fot i diameter
hållande, brunnarna äro förlagda på längre afstånd
från branddamman för att särskildt kunna påräk-
nas vid inträffande eldsvådor. Alla brunnarna hafva
under ofvan nämnda torksommar visat sig ändamåls-
enliga, i det de äfven då varit tillräckliga för hus-
hållsbehof. Pumparna äro dels träpumpar, dels cy-
linder- eller klaffpumpar af olika konstruktion. För
enbart hushållsbrunnar äro de billigare träpumparna
att rekommendera, medan för pumpar som, förutom
uppskaffande af dricksvatten, hafva att sköta en skölj-
inrättning de solidare ring- eller klaffpumparna äro

att föredraga. Pumparna, som alla stå inbyggda under tak, skötas utifrån pumphuset och helst medelst svänghjul. Dessa hafva i jämförelse med den vanliga oscillerande rörelsen den stora fördelen att pumpens hela slag måste uttagas och att korta, pumpinrättningen förstörande hastiga tag af pumpande barn omöjliggöras. Afloppsvatten ledes genom en gjutjärnsbrunnstrall, om möjligt, i dräneringen, som ytterligare härigenom sköljes.

Genom anbringande af tak skyddas brunnsbordet först och främst mot väderlekens förstörande inflytande. Största fördelen är dock, att bordet helt och hållet afstänges och således icke af vattenhämtande personer nedsmutsas. Då dessutom öfverloppsvattnet bortledes och icke rinner tillbaka kan brunnsvattnet på intet sätt förorenas. Också bjuda brunnarna i Strömslund, samtliga och under alla väderleksförhållanden, på mycket sundt och välsmakande dricks- och kokesvatten. Genom brunnarnas öfverbyggnad och stängsel är ju också all fara för barns nedfallande och drunkning däri helt och hållet aflägsnad.

F. Upprätthållandet af ordning.

Mot aflöning af dels staten dels Vassända—Naglums kommun äro antagna tvenne polisuppsyningsmän, en ordinarie och en extra, af hvilka den förre fungerar jämväl såsom sundhetspolis. Till polisens förfogande står ett polisevaktkontor med tvenne arrestlokaler (Plansch 1, b, Plansch 13, Fig. 2). Dessutom hafva husägare i Strömslund bildat en husägareförening för att tillgodose gemensamma intressen samt för upprätthållande af ordning, säkerhet

och sundhet i samhället. Denna förening behandlar samhället rörande angelägenheter vid »allmänna» eller »enskilda» sammanträden samt inför fattade beslut i protokollsbok, efter det ärendena förut prövats och förberedts af styrelsen. Samhället är indeladt i rotar, och för hvarje rote är utsedd en rotemästare, som har tillsyn öfver honom tilldeladt område och i öfrigt, tillsammans med föreningens styrelse, är förpliktad understödja de af vederbörande anställda polismännen i utförandet af deras tjänstegöromål. För detta ändamål har för både styrelseledamöter och rotemästare hos Länsstyrelsen utverkats polismandskydd, resp. befogenhet.

För utförfvande af verksam tillsyn öfver hyresgäster åläggas husägare att uthyra lägenheter endast på sådana villkor, som finnas intagna i af föreningen uppgjorda formulär till hyreskontrakter.

Sotning af eldstäder sker i enlighet med föreningens bestämmelser af särskildt antagen sotare.

Brandordning är upprättad och invånarne inregistrerade i brandrulla samt hänvisade till de olika afdelningarna med hänsyn till deras lämplighet och kroppsstyrka. Sprutöfningar hållas på vissa tider under sommaren.

Brandattiraljen består af sprutor af Ludvigsbergs nyaste tillverkning samt några äldre modeller, Billmans slangar med ögonblickskopplingar, passande tillsammans med Trollhättans sprutor, samt af öfriga tillbehör såsom slangkärror, brandsegel m. m. Attiraljen är förvarad i en rymlig sprutbod (Plansch 13, Fig. 1) och färdig att användas vid ifrågakommande uttryckning af brandkåren.

Alla husägareföreningens bestämmelser hafva träf-